

UITSpraak VAN DE COMMISSIE VAN BEROEP

Kamer : **Dopingkamer**
Leden van de kamer
(kamervoorzitter) : mr. M. A. Fierstra
(lid) : mr. J.E. Brands
(lid) : mr. M.J. Maessen
Zaaknummer : **B 2016002/2016-11-01**

In de zaak van: [...]

1. Betrokkene in hoger beroep:

Naam : [Betrokkene]
Adres : [...]
PC/Gemeente : [...]
Lid van de sportbond : Koninklijke Nederlandse Krachtsport en Fitnessbond (hierna: de KNKF)
Registratienummer : [...]

2. Aangever in eerste aanleg:

Naam sportbond : Koninklijke Nederlandse Krachtsport en Fitnessbond
Gevestigd te : Hermesweg 8, Unit 12, 3741 GP Baarn
Ondertekend door : [...]

3. In aanmerking nemende dat:

- op 22 juni 2016 door de KNKF bij aangifteformulier gedateerd 19 juni 2016, tegen betrokkene aangifte is gedaan als hierna vermeld;
- de behandeling in eerste aanleg heeft plaatsgevonden door de dopingkamer van de tuchtcommissie die op 3 oktober 2016 uitspraak (hierna: de uitspraak) heeft gedaan, waarbij bewezen is verklaard dat betrokkene de in de aangifte genoemde overtreding heeft begaan, met toepassing van artikel 37, lid 1 van het Dopingreglement aan betrokkene de straf van uitsluiting voor de periode van vier jaar is opgelegd, die, in verband met de ordemaatregel van de KNKF van 2 mei 2016, afloopt op 2 mei 2020 en waarbij betrokkene in kosten verbonden aan behandeling van de zaak is veroordeeld;
- de uitspraak is verzonden op 10 oktober 2016;
- bij beroepschrift van 7 november 2016, binnen gekomen op 10 november 2016 de betrokkene met toepassing van het gestelde in Titel XII van het Dopingreglement, en artikel 19 van het Algemeen Tuchtreglement Instituut Sportrechtspraak beroep heeft aangetekend tegen deze beslissing van de tuchtcommissie;
- bij brief van 1 november 2016 de gronden door betrokkene zijn aangevuld;
- op 23 november 2016 een conclusie van de Dopingautoriteit (hierna: DA) is ontvangen;
- op 24 november 2016 een reactie van de KNKF is ontvangen;

- de commissie van beroep de zaak mondeling heeft behandeld op 13 december 2016 te Nieuwegein, waarbij aanwezig waren: betrokkene en zijn vader de heer [...], namens de KNKF de heer P.G. Lengkeek, namens de DA de heer mr. S. Teitler;
- de partijen ter zitting in beroep een nadere toelichting hebben gegeven.

4. **Aangifte/grondslag van de tuchtzaak in eerste aanleg:**

De KNKF heeft bij formulier met bijlagen, door het Instituut Sportrechtspraak ontvangen op 22 juni 2016, van de volgende overtreding aangifte gedaan:

“Betrokkene is op [...] 2016 tijdens, althans in het kader van het [...] in [...] geselecteerd en aangewezen voor de dopingcontrole. De analyserapporten van het WADA geaccrediteerde Dopingcontrole laboratorium in Keulen vermelden dat na analyse van het A-deel van het urinemonster van betrokkene met nummer 6201084 de stof 3'-hydroxystanozolol glucuronide (gerelateerd aan stanozolol) is aangetroffen. Deze stof komt voor op de Dopinglijst 2016 behorende bij het Dopingreglement van het Instituut van Sportrechtspraak. De aanwezigheid van een stof die op de genoemde lijst staat vormt een overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement.”

De KNKF heeft de tuchtcommissie verzocht de betrokkene in de kosten van de procedure te veroordelen.

5. **Gelet op:**

- de processtukken in eerste aanleg en het verhandelde ter zitting van de tuchtcommissie zoals blijkt uit het verslag en de uitspraak;
- het beroepschrift van de betrokkene, de aanvulling daar op, de conclusie van de DA, de reactie van de KNKF;
- de toelichting van betrokkene, de KNKF en de DA ter zitting;
- hetgeen overigens is gebleken tijdens het onderzoek ter zitting door de commissie van beroep.

6. **Uitspraak commissie van beroep:**

- verklaart zich bevoegd om van het beroep kennis te nemen;
- verklaart bewezen dat betrokkene de onder 4 vermelde overtreding heeft begaan;
- besluit daarvoor op te leggen de straf als vermeld onder 7 en veroordeelt de betrokkene in de kosten als vermeld in punt 8.

7. **Strafoplegging:**

De commissie van beroep legt gelet op artikel 37 lid 1 van het Dopingreglement aan betrokkene de straf op van uitsluiting voor een periode van vier jaar. Op grond van het bepaalde in artikel 51.1 Dopingreglement vangt deze periode aan op de datum van uitspraak in eerste aanleg. Op grond van het bepaalde in artikel 51.5 Dopingreglement wordt hierop de periode van uitsluiting op grond van de orde maatregel van de KNKF (van 2 mei 2016 tot de datum van deze uitspraak) in mindering gebracht. De periode van uitsluiting loopt derhalve af op 2 mei 2020.

8. **Kosten veroordeling:**

De commissie van beroep bevestigt de uitspraak van de tuchtcommissie met betrekking tot de kostenveroordeling in de procedure in eerste instantie en bepaalt dat de kosten die zijn verbonden aan de behandeling van deze zaak in hoger beroep, € 915,00 bedragen en dat deze kosten eveneens ten laste van betrokkene worden gebracht. Laatstgenoemd bedrag dient binnen een maand na deze uitspraak door de betrokkene aan de KNKF te zijn voldaan, bij gebreke waarvan er sprake is van een overtreding van het Tuchtreglement van het ISR.

9. De commissie van beroep motiveert haar uitspraak aldus:

9.1. De bewezen verklaring van de overtreding

Het beroep richt zich niet tegen de bewezen verklaring van de overtreding. De commissie van beroep is van oordeel dat de betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan de overtreding waarvan aangifte is gedaan. De betrokkene heeft op [...] 2016 deelgenomen aan het in [...] gehouden [...] [...] en is door de diensdoende dopingcontrole official van de DA ingeloot om een dopingcontrole te ondergaan. In het A-deel van het binnen wedstrijdverband verzamelde urinemonster van betrokkene is de stof 3'-hydroxystanozolol glucuronide aangetroffen. Dit is een niet-specifieke stof, waarvoor geen grenswaarde geldt. Betrokkene heeft geen gebruik gemaakt van zijn recht op analyse van het B-monster. Daarmee is de uitslag van het A-monster definitief geworden en staat de aanwezigheid van de aangetroffen verboden stof vast.

De positieve uitslag van het urinemonster vormt zodoende een betrouwbaar en onomstotelijk bewijs van de overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement door betrokkene is begaan.

9.2. De strafmaat

9.2.1 Aangezien de overtreding bewezen zal worden verklaard moet worden besloten over de op te leggen sanctie.

Artikel 37, lid 1, van het Dopingreglement bepaalt over de sanctie bij overtreding van onder meer artikel 3 van dit reglement:

“Behoudens een eventuele reductie of opschorting van de sanctie overeenkomstig de artikelen 44 tot en met 49, bedraagt de periode van uitsluiting voor een eerste overtreding van artikel 3, artikel 4 of artikel 8:

- a) vier jaar indien de dopingovertreding geen verband houdt met een specifieke stof, tenzij de betrokkene kan aantonen dat bij het begaan van de dopingovertreding van zijn kant geen sprake was van opzet;”.

9.2.2 In onderhavige zaak is sprake van een niet- specifieke stof volgens de Dopinglijst 2016.

9.2.3 Voor vaststelling van de sanctie moet worden beoordeeld of aan de zijde van betrokkene sprake was van opzet. De commissie van beroep is van oordeel dat de vraag of sprake was van opzet kan worden beantwoord door eerst de mate van schuld aan de zijde van betrokkene te onderzoeken en afhankelijk van het resultaat te concluderen dat geen sprake is van opzet. Van belang is dat betrokkene moet aantonen hoe de aangetroffen stof in zijn lichaam terecht is gekomen.

9.2.4 Het toetsingskader voor de beoordeling of geen sprake is van aanmerkelijke schuld of nalatigheid van de sporter is bepaald in artikel 33 lid 2 van het Dopingreglement:

“[Het] door een lid dat wordt beschuldigd een dopingovertreding te hebben begaan aangedragen bewijs wordt gewogen op basis van een afweging van waarschijnlijkheid”.

9.2.5 Betrokkene stelt niet te kunnen aantonen hoe de aangetroffen stof in zijn lichaam is terecht gekomen. Betrokkene werpt op de mogelijkheid dat de verboden stof eventueel in het lichaam zou zijn gekomen door het gebruik van lipbalsem of een stof Itraconazol, een antischimmel middel. De vader van betrokkene heeft in een schriftelijke verklaring in eerste aanleg verklaard dat hij zijn zoon capsules heeft toegediend en dat de inhoud van deze capsules mogelijk verband houden met de aangetroffen stof. In hoger beroep heeft hij deze verklaring herhaald. Hij heeft verder gezegd dat hij de capsules heeft gekregen van iemand wiens naam hij om hem moverende redenen, niet wil noemen. De vader verklaart voorts dat hij nog drie capsules in zijn bezit had, maar dat hij deze niet meer kan vinden. De inhoud van de capsules kan dan ook niet worden geanalyseerd.

De commissie constateert dat betrokkene slechts heeft gewezen op de mogelijkheid dat de verboden stof in zijn lichaam is gekomen door de capsules. Zijn verklaring wordt op dit punt ondersteund door die van zijn vader. Over de inhoud van deze capsules is niet concreet verklaard. Omdat de naam van degene van wie deze capsules door de vader zijn verkregen niet is genoemd is het niet mogelijk deze leverancier te benaderen voor nader onderzoek. Uit de verklaring van de vader blijkt bovendien dat hij weliswaar nog drie capsules heeft maar deze niet meer kan vinden. Dat betekent dat ook niet kan worden vastgesteld wat de inhoud van deze drie capsules is. De commissie van beroep merkt hierbij ten overvloede op dat zelfs als dit anders zou zijn daarmee nog niet is vastgesteld dat de inhoud van deze drie capsules overeenkomst met de

inhoud van de capsules die de vader aan betrokkene zou hebben gegeven. Dat betekent dat de waarschijnlijkheid van de door betrokkene verstrekte verklaring hoe de verboden stof in zijn lichaam is terecht gekomen niet kan worden vastgesteld.

Aan de eis die wordt gesteld aan de verklaring om in aanmerking te worden genomen als bewijs dat van de zijde van betrokkene geen sprake is geweest van opzet is daarmee niet voldaan.

Wat betreft de stelling van betrokkene dat het gebruik van lipbalsem of itraconazol heeft geleid tot het aantreffen van de verboden stof in de urine van betrokkene wordt geen enkele onderbouwing, laat staan bewijs aangedragen. Ook op basis van deze stelling kan daarom niet worden geconcludeerd dat van de zijde van betrokkene geen sprake is geweest van opzet.

9.2.6 De commissie van beroep komt tot de conclusie dat betrokkene niet heeft aangetoond hoe de verboden stof in zijn lichaam is terecht gekomen.

Betrokkene heeft geen andere bijzondere feiten of omstandigheden aangevoerd die het vermoeden van opzet dat geldt op grond van artikel 37.1 van het Dopingreglement zouden kunnen wegnemen. De commissie van beroep concludeert dat betrokkene er niet in is geslaagd aan te tonen dat zijn van zijn kant geen sprake was van opzet. Dit betekent dat op basis van artikel 37.1 sub a de periode van uitsluiting in beginsel vier jaar bedraagt.

De uitsluitingsperiode van vier jaar kan worden gereduceerd in situaties, als omschreven in de artikelen 44 tot en met 49 Dopingreglement.

De commissie van beroep stelt vast dat de in de artikelen 46 tot en met 49 Dopingreglement bedoelde situaties zich niet voordoen.

Voor een eventuele strafreductie op basis van artikel 44 (wegens afwezigheid van schuld of nalatigheid) of artikel 45 (afwezigheid van aanmerkelijke schuld of nalatigheid) geldt de ingangseis dat door betrokkene moet zijn aangetoond hoe de verboden stof in zijn lichaam is gekomen. Aan deze eis heeft betrokkene zoals hiervoor overwogen niet voldaan. Betrokkene komt niet in aanmerking voor een strafreductie op grond van artikel 44 of 45.

De commissie van beroep besluit tot een uitsluiting van betrokkene voor de periode van vier jaar.

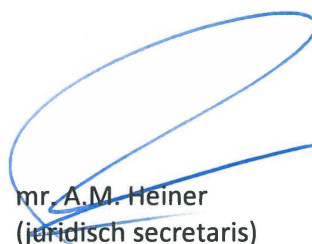
10. Beroep in geval van een uitspraak van de Commissie van Beroep

Van de uitspraak van de Commissie van Beroep staat beroep open bij het Court of Arbitration for Sports (CAS) te Lausanne (Zwitserland). Op een beroep bij het CAS zijn de regels en voorwaarden van het CAS van toepassing.

Nieuwegein, 13 december 2016

mr. M.A. Fierstra
(kamervoorzitter)

mr. A.M. Heiner
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:

Paraaf ambtelijk secretaris:

25-1-2017
